

Ad §§ 54 og 55

Der er her foreslået et forenklet afgifts/tilskudssystem (reguleringssystem) i forhold til nu. Medens det nugældende reguleringssystem opererer med en integreret grund-, omsætnings- og overskudsafgift, hvor grundafgiften og omsætningsafgiften fratrækkes overskuddet eller omsætningstilskuddet tillægges overskuddet, førend overskudsafgiften beregnes, foreslås her omsætnings- og overskudsreguleringerne helt adskilte, samtidig med at grundafgiften foreslås afskaffet. Grundafgiften i dens nuværende form har i mange år reelt været uden betydning.

Det nugældende system er anvendeligt om end ikke gennemsigtigt, når overskudsafgiftsatsen er den samme over hele skalaen (f.eks. 40 pct. som nu), men når overskudssatserne af hensyn til udjævningseffekten er varierende (f.eks. henholdsvis 40, 50 og 60 pct. som i lovforslaget), vil de beregnede omsætningsafgifter i realiteten være forskellige for to apoteker med samme omsætning, men med forskelligt overskud. Derfor er den nugældende integration mellem afgiftsformerne foreslået ophævet og omsætningsafgifts/tilskudssatserne justeret tilvarende.

Den omsætning, der er tale om i § 54, er omsætningen med fradrag af ydet rabat, salg til andre apoteker og salg af lægemidler uden eller med særlig lav avance (f.eks. blodfraktionsprodukter).

ad §§ 56, 57 og 58

Det bemærkes generelt, at de ydede refusioner, der omtales i disse paragraffer såvel som i § 59, stk. 3, ikke medfører merudgifter til apotekervæsenet, men alene er udtryk for en omfordeling af indkomsterne mellem apotekerne.

ad § 56

Huslejerrefusionssatsen på 75 pct. reduceres ved nettoafgiftsberegningen med henholdsvis 60, 50 og 40 pct., så tilskudssatserne i realiteten bliver 30, 37,5 og 45 pct. Det an-

førte forslag betyder en forenkling i opbygningen af skemaet til beregning af afgifterne.

ad §§ 57 og 58

Det har været overvejet at gøre reguleringssystemet mere enkelt ved at fjerne gældende refusionsordninger for rabat- og indretningsudgifter, blandt andet under henvisning til, at kun driftsøkonomisk betingede rabatter skulle videreføres. Imidlertid er der nogle apoteker – relativt få og forholdsvis beskedne i størrelse – der har en stor del af omsætningen på de til apoteket knyttede håndkøbsudsalg. Den rabat – for tiden på 10 pct. – der derved ydes håndkøbsudsalgsbestyrere, kan ikke betragtes som driftsøkonomisk betinget og vil derved påvirke mulighederne for indtjening stærkt. Den omstændighed, at andre apoteker fritages for en del af de rabatydelser, de for tiden giver, vil yderligere forværre de ovenfor nævnte apotekers stilling i et system, hvor inddækningen af omkostningerne sker efter gennemsnitsbetragtninger.

For at kompensere for denne ulighed må man derfor enten fritage en del af disse apotekers omsætning ved omsætningsafgiftsberegningen eller også yde en rabatrefusion.

Det foreslås derfor, at den nugældende rabatrefusion videreføres og virkningen heraf på de enkelte apoteker følges i perioden indtil lovrevisionen, hvorefter der på grundlag af det materiale, der til den tid måtte foreligge, kan træffes beslutning om videreførelse eller ændring til eventuel omsætningsafgiftsfritagelse for en del af den omsætning, der udgøres af leverancer til håndkøbsudsalg.

Videreførelse af indretningsrefusionen findes nødvendig af hensyn til likviditeten for de apotekeres vedkommende, som i etableringsfasen almindeligvis har store indretningsudgifter, idet det atter pointeres, at refusionsordningerne ikke tilfører apotekerne større indtægter tilsammen, men kun tjener til en omfordeling af indtægter imellem apotekerne.